A°. 1916. N°. 49.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING *van den 4den December 1916, No. 947, bepalende de opneming in het Publicatieblad van:*
1º. de Wet van den 1sten Juli 1909 (Staatsblad Nº. 219), *houdende bepalingen ter voorkoming van scheepsrampen, tot het instellen van een onderzoek omtrent voorgekomen scheepsrampen en omtrent maatregelen van tucht ten opzichte van schippers, stuurlieden of machinisten (Schepenwet); en*
2º. de Wet van den 23sten September 1912 (Staatsblad Nº. 305), *tot wijziging van de Schepenwet.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de ministerieele missive van 5 October 1916, Afd. B., Nº. 70/343; en het advies, dd. 30 November 1916, Nº. 962, van den Procureur-Generaal;

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de Wet van den 1sten Juli 1909 (*Staatsblad No. 219*), houdende bepalingen ter voorkoming van scheepsrampen, tot het instellen van een onderzoek omtrent voorgekomen scheepsrampen en omtrent maatregelen van tucht ten opzichte van schippers, stuurlieden of machinisten (Schepenwet), en de Wet van den 23sten September 1912 (*Staatsblad No. 305*), tot wijziging van de Schepenwet, nevens afschrift dezer beschikking, in het Publicatieblad zullen worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

NUYENS.

Uitgegeven den 13n. December 1916.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

WET *van den 1sten Juli 1909, houdende bepalingen ter voorkoming van scheepsrampen, tot het instellen van een onderzoek omtrent voorgekomen scheepsrampen en omtrent maatregelen van tucht ten opzichte van schippers, stuurlieden of machinisten. (Schepenwet.)*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is bepalingen vast te stellen ter voorkoming van scheepsrampen, tot het instellen van een onderzoek omtrent voorgekomen scheepsrampen en omtrent maatregelen van tucht ten opzichte van schippers, stuurlieden of machinisten;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

het ondernemen van eene reis; het anders dan tot het doen van eene proeftocht buitengaats brengen van een schip;

Onze Minister; Onze Minister met de uitvoering van deze wet belast;

schepelingen; allen, die zich als scheepsofficieren of scheepsgezellen aan boord bevinden of zich als zoodanig hebben verbonden;

schipper; elk gezagvoerder van een schip of die dezen vervangt.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder ,,schip'' begrepen een vaartuig, een sleepschip, een dok en elk ander

dergelijk drijvend voorwerp, hetwelk over zee naar zijne bestemming wordt gesleept.

3. Voor de toepassing van deze wet, ook wat de strafbepalingen betreft, wordt onder „eigenaar" verstaan de persoon, die het beheer over het schip heeft, hetzij hij eigenaar, reeder of boekhouder van de reederij van het schip is, hetzij hem het schip in gebruik is gegeven.

Artikel 2.

1. De bepalingen van de hoofdstukken II tot en met VI van deze wet zijn van toepassing op:

a. een zeeschip in den zin van de wet van 28 Mei 1869 (*Staatsblad* nº. 96) betrekkelijk de afgifte van zeebrieven en vergunningen tot het voeren der Nederlandsche vlag, hetwelk voldoet aan de eischen, gesteld in artikel 2 dier wet;

b. een in Nederland thuis behoorend vaartuig tot schelpvisscherij of tot het vervoeren van visch of schelpen gebezigd wordende;

c. een in Nederland thuis behoorend dok of ander dergelijk drijvend voorwerp, hetwelk over zee naar zijne bestemming wordt gesleept;

d. een in Nederland thuis behoorend zeevisschersvaartuig, tenzij het eene onoverdekte of gedeeltelijk overdekte boot is, welke zich in den regel niet buiten het gezicht van de Nederlandsche kust begeeft;

e. een in Nederland thuis behoorend pleiziervaartuig;

voor zoover het bestemd is dan wel gebezigd wordt om, anders dan tot het doen van eene proeftocht, buitengaats te varen.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid onder *b*, *c*, *d* en *e* wordt een schip geacht in Nederland thuis te behooren:

I. indien het kantoor, waarvoor het vaart, in Nederland is gevestigd;

II. indien het in Nederland wordt uitgerust en zijne bemanning voor ten minste de helft uit ingezetenen van Nederland bestaat.

HOOFDSTUK II.

VOORKOMING VAN SCHEEPSRAMPEN.

§ 1. *Van de veiligheidsvoorschriften.*

Artikel 3.

1. Er wordt geene reis ondernomen, tenzij voor het schip overeenkomstig deze wet een certificaat van deugdelijkheid is afgegeven, hetwelk nog geldig is op het oogenblik van vertrek.
2. Het in het eerste lid bedoelde certificaat geldt gedurende den daarin uitgedrukten tijd.

Artikel 4.

De schipper is verplicht. alvorens met zijn schip eene reis te ondernemen te zorgen dat:

a. aan boord de noodige reddings- en veiligheidsmiddelen, alsmede heel- en verbandmiddelen aanwezig zijn, in verband met den dienst, waarin het schip wordt gebruikt, den aard en den duur der voorgenomen reis en het aantal opvarenden en de noodige aanwijzingen betrekkelijk een doelmatig gebruik van de reddingsmiddelen zijn aangebracht;

b. aan boord de noodige zeekaarten, zeilaanwijzingen en instrumenten aanwezig zijn en deze behoorlijk zijn bijgehouden of op tijd zijn nagezien en gesteld;

c. alle hulpmiddelen, voorgeschreven in de bepalingen tot voorkoming van aanvaringen op zee, aan boord zijn en in deugdelijken staat verkeeren, en de lantaarns in overeenstemming met deze bepalingen kunnen worden geplaatst;

d. de lensinrichting in orde en van voldoende capaciteit is;

e. de eventuëel in het schip aanwezige electrische inrichtingen de noodige waarborgen voor de veiligheid aanbieden;

f. het zóódanig is geladen, dat het geen grooteren diepgang heeft dan blijkens een van Onzentwege, door eene door Ons te benoemen commissie tot vaststelling van de minimum-uitwatering, af te geven certificaat van uitwatering geoorloofd is;

g. de belading, de stuwage, het ballasten en in het algemeen de uitrusting van het schip aan de eischen van zeewaardigheid en veiligheid voldoen;

h. het schip behoorlijk bemand is en het personneel lichamelijk geschikt is om het schip veilig over zee te brengen;

i. aan boord eene voldoende hoeveelheid brandstof aanwezig is;

k. — indien het schip een passagiersschip is — niet meer passagiers zijn ingescheept dan blijkens aanteekening op het certificaat van deugdelijkheid geoorloofd is.

Artikel 5.

1. Bij algemeenen maatregel van bestuur wordt bepaald:

a. welke opgaven de aanvragen tot het verkrijgen van certificaten van deugdelijkheid moeten bevatten en welke stukken daarbij moeten worden overgelegd;

b. aan welke eischen ter voldoening aan het bepaalde in artikel 4 moet worden voldaan;

c. de regeling voor de vaststelling van den grootsten geoorloofden diepgang, het aanbrengen van de laadlijnmerken en de afgifte van de certificaten van uitwatering;

d. de wijze van onderzoek en wat bij het onderzoek zoo door de belanghebbenden als door de ambtenaren moet worden in acht genomen.

2. De algemeene maatregel van bestuur vermeldt de voorwaarden, welke bij de uitreiking van certificaten van deugdelijkheid kunnen gesteld worden.

3. De algemeene maatregel van bestuur kan bepalen, dat door Ons of in Onzen naam geheel, gedeeltelijk of voorwaardelijk van de daarin vervatte voorschriften vrijstelling kan worden gegeven.

4. De algemeene maatregel van bestuur kan bepalen, dat de ter plaatse bevoegde ambtenaar der scheepvaartinspectie in elk bijzonder geval voorschriften kan geven ter bevordering van de richtige naleving van in dien algemeenen maatregel van bestuur vervatte voorschriften.

Artikel 6.

1. Certificaten van deugdelijkheid worden van Onzentwege door het hoofd van de scheepvaartinspectie in twee exemplaren uitgereikt.

2. Wordt de afgifte van een certificaat van deugdelijkheid geweigerd, dan wordt die weigering met opgaaf van redenen aan den aanvrager schriftelijk medegedeeld.

3. De kosten, veroorzaakt door het onderzoek van schepen, niet geclasseerd bij een der door Ons erkende particuliere onderzoekingsbureaux, worden berekend naar een door Onzen Minister vast te stellen tarief, en bij de uitreiking van het certificaat voldaan.

4. Eveneens worden de kosten, veroorzaakt door het onderzoek van schepen en verdere werkzaamheden, noodig voor de uitreiking van certificaten van uitwatering, voor zoover deze werkzaamheden niet door een der door Ons erkende particuliere onderzoekingsbureaux zijn verricht, berekend naar een door Onzen Minister vast te stellen tarief, en bij de uitreiking van het certificaat voldaan.

Artikel 7.

1. Certificaten van deugdelijkheid vervallen:

a. door verloop van den termijn, waarvoor zij gelden;

b. wanneer, in het geval van een schip, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder *a*, de eigendom van het schip ophoudt te voldoen aan de voorwaarden, gesteld in artikel 2 van de wet van 28 Mei 1869 (*Staatsblad* nº 96);

c. wanneer het schip wordt verbouwd.

2. Certificaten van deugdelijkheid kunnen door den bevoegden ambtenaar van de scheepvaartinspectie worden ingetrokken, wanneer het schip schade heeft beloopen of eene herstelling niet naar behooren is geschied. Van de intrekking wordt den eigenaar bij geadviseerden dienstbrief bericht gezonden.

Artikel 8.

1. De beide exemplaren van een vervallen of ingetrokken certificaat van deugdelijkheid moeten door den eigenaar zoo spoedig mogelijk aan het hoofd van de scheepvaartinspectie worden ingezonden, hetzij rechtstreeks, hetzij door tusschenkomst van ambtenaren der scheepvaartinspectie, waterschouten, ambtenaren met de in- of uitklaring belast, of van Nederlandsche diplomatieke, consulaire of koloniale ambtenaren.

2. Voor een ingezonden certificaat wordt desverlangd een bewijs van ontvangst uitgereikt of toegezonden.

Artikel 9.

1. De schipper is verplicht om:

a. gedurende de reis alles wat tot de uitrusting van het schip behoort in deugdelijken staat en voor onmiddellijk ge-

bruik gereed te houden, en ook overigens aan alle uit artikel 4 voortvloeiende eischen te voldoen, een en ander met inachtneming van de dienaangaande bij en krachtens den in artikel 5 bedoelden algemeenen maatregel van bestuur gegeven voorschriften;

b. indien gedurende de reis aan het schip, de machinerieën of de uitrusting gebreken blijken of ontstaan, te trachten deze gebreken te herstellen;

c. den diepgang van het schip telkens na het innemen van lading en van brandstoffen op te nemen;

d. — onverminderd het bepaalde bij artikel 359 van het Wetboek van Koophandel — in het scheepsjournaal gedagteekende en onderteekende verklaringen te stellen en door een der scheepsofficieren — eerste stuurman of eerste machinist naar gelang van de zaak, welke het betreft — te doen medeonderteekenen betreffende datgene, wat ter voldoening aan de onder *a*, *b* en *c* opgelegde verplichtingen is geschied;

e. afschriften van de certificaten van deugdelijkheid en van uitwatering en van de voorwaarden, krachtens artikel 5, tweede lid, gesteld, op eene zichtbare wijze aan te brengen op eene voor alle schepelingen toegankelijke plaats, zoodat dezen van den inhoud daarvan behoorlijk kunnen kennis nemen.

2. De inrichting van het journaal, waarvoor het model van Staatswege kosteloos wordt verkrijgbaar gesteld, en de verplichting om na volbrachte reis of na het verlaten van het schip daarvan inzage te geven en afschrift te laten nemen, worden bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.

3. In het geval, bedoeld in het eerste lid onder *b*, is de schipper voorts verplicht om bij het aandoen van de eerste haven in het ontbrekende te voorzien, voor zoover dit noodzakelijk is om de veiligheid van het schip en van de opvarenden te verzekeren.

§ 2. *Toezicht.*

Artikel 10.

1. Alle schepen blijven aan een voortdurend toezicht van Regeeringswege onderworpen.

2. Onder de bevelen van Onzen Minister wordt dit toezicht opgedragen aan door Ons te benoemen ambtenaren, van welke een door Ons, met den titel van hoofdinspecteur, als hoofd van de scheepvaartinspectie wordt aangewezen.

3. De werkkring en de bevoegdheden van de in het vorige lid bedoelde ambtenaren worden bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 11.

1. De hoofdinspecteur zendt jaarlijks aan Onzen Minister een beredeneerd verslag over de werking en toepassing van de wettelijke voorschriften en den gang van den dienst gedurende het afgeloopen jaar.
2. Dit verslag wordt, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, aan de Staten-Generaal overgelegd.

Artikel 12.

De in artikel 10 bedoelde ambtenaren hebben te allen tijde toegang tot de schepen, waarop deze wet van toepassing is en tot de plaatsen, waar zoodanige schepen worden gebouwd of hersteld.

Artikel 13.

De eigenaars, de schippers en de leden der bemanning van schepen, waarop deze wet van toepassing is, zijn verplicht aan de in artikel 10 bedoelde ambtenaren desverlangd de voor hun toezicht noodige inlichtingen te geven.

Artikel 14.

1. Zoowel de werklieden als de hulpmiddelen, welke voor het onderzoek van een schip noodig zijn, moeten op eene desbetreffende vordering van den bevoegden ambtenaar der scheepvaartinspectie door den eigenaar of door den schipper ter beschikking van dezen ambtenaar worden gesteld.
2. De eigenaar en de schipper, alsmede een of meer door elk hunner aan te wijzen personen, zijn bevoegd bij het onderzoek tegenwoordig te zijn.

Artikel 15.

1. Meent de met het onderzoek van een schip belaste ambtenaar, dat niet is of zal worden voldaan aan het bepaalde in artikel 4 of aan de voorschriften krachtens artikel 5 gesteld of gegeven, dan bericht hij dit zoo spoedig mogelijk aan den eigenaar en aan den schipper van dat schip en gelijktijdig aan den hoogsten in rang der ter plaatse bevoegde ambtenaren der

scheepvaartinspectie, onder mededeeling aan ieder hunner van hetgeen naar zijne meening ontbreekt.

2. Op verlangen van den eigenaar of van den schipper bericht hij dezen op welke wijze naar zijne meening in het ontbrekende kan worden voorzien.

3. Blijkt hem ten slotte, dat niet in voldoende mate aan zijne aanwijzingen gevolg is gegeven, dan geeft hij van zijn gevoelen onder vermelding van redenen aan den eigenaar en aan den schipper en aan den in het eerste lid bedoelden ambtenaar der scheepvaartinspectie kennis.

Artikel 16.

1. Indien den ter plaatse bevoegden ambtenaar der scheepvaartinspectie blijkt, dat een schip niet voorzien is van een geldig certificaat van deugdelijkheid, is hij gerechtigd het schip aan te houden.

2. Indien de ter plaatse bevoegde ambtenaar der scheepvaartinspectie gegronde redenen heeft voor twijfel of een schip, niettegenstaande daarvoor een certificaat van deugdelijkheid, als bedoeld in artikel 3 is afgegeven, voldoende zeewaardig is, dan wel of aan het bepaalde in artikel 4 of aan de voorschriften krachtens artikel 5 gesteld of gegeven, is of zal worden voldaan, en evenzeer wanneer niet voldaan wordt aan de bepalingen van de artikelen 12, 13 en 14, eerste lid, is hij gerechtigd het schip voor onderzoek aan te houden. Hij geeft van de aanhouding onmiddellijk kennis aan den hoofdinspecteur, die zoo spoedig mogelijk beslist of een onderzoek zal plaats hebben.

3. Indien schepelingen ten opzichte van hun schip redenen meenen te hebben voor twijfel over de zeewaardigheid of de voldoende uitrusting van het schip, zijn zij gerechtigd zich te wenden tot den ter plaatse bevoegden ambtenaar der scheepvaartinspectie.

Artikel 17.

1. Van elke aanhouding en van de opheffing daarvan geeft de bevoegde ambtenaar der scheepvaartinspectie zoo spoedig mogelijk bij onderteekend en gedagteekend schrijven kennis aan den eigenaar en aan den schipper van het schip en aan de betrokken ambtenaren met de in- en uitklaring belast of — wanneer het een visschersvaartuig geldt — aan den betrokken waterschout. Aan deze laatsten geeft hij zoo noodig telegrafisch kennis.

2. Na ontvangst van een bericht van aanhouding, als in het eerste lid bedoeld, verleenen de daar genoemde belastingambtenaren geene expeditie en laten de daar bedoelde waterschou-

ten de aangehouden visschersvaartuigen niet vertrekken, alvorens hun zal zijn bericht, dat de aanhouding is opgeheven.

3. De in het eerste lid bedoelde belastingambtenaren verleenen geene expeditie voor een schip, waarvoor geen geldig certificaat van deugdelijkheid kan worden vertoond.

4. Het is den schipper verboden met zijn schip eene reis te ondernemen, wanneer en zoo lang het op grond van het bepaalde in het eerste of tweede lid van het vorige artikel door den bevoegden ambtenaar der scheepvaartinspectie voor onderzoek is aangehouden, of zoo lang als door de ambtenaren, met de in- en uitklaring belast, geene expeditie is verleend.

5. Wanneer bij het op de aanhouding gevolgde onderzoek van den bevoegden ambtenaar of — indien tegen de aanhouding beroep is ingesteld — bij het in beroep ingestelde onderzoek blijkt, dat het schip in strijd met de aanvankelijke meening van den ambtenaar op het oogenblik der aanhouding in zeewaardigen toestand verkeerde, dan wel dat op dat oogenblik aan de voorschriften werd voldaan, worden de directe kosten van het onderzoek door het Rijk gedragen, en worden de eventuëel door het onderzoek aan den eigenaar van het schip veroorzaakte indirecte kosten, geheel of gedeeltelijk, berekend naar een bij algemeenen maatregel van bestuur vast te stellen tarief, door het Rijk aan den eigenaar vergoed, voor zoover deze de bedoelde kosten niet heeft kunnen voorkomen.

6. De toeschatting der in het vorige lid bedoelde vergoeding geschiedt, ook wanneer geen beroep is ingesteld, door den Raad voor de scheepvaart.

7. Geene vergoeding wordt uitgekeerd in geval de aanhouding heeft plaats gehad op grond, dat geen geldig certificaat van deugdelijkheid kon worden vertoond.

§ 3. *Beroep.*

Artikel 18.

1. Beroep van beslissingen en voorschriften van de in artikel 10 bedoelde ambtenaren en van beslissingen van de in artikel 4, onder *f*, bedoelde commissie betreffende de afgifte van certificaten van uitwatering, kan door den betrokken eigenaar of schipper worden ingesteld bij den voorzitter van den Raad voor de scheepvaart.

2. De voorzitter is verplicht vóór het geven van zijne beslissing de ter zake meest bevoegde leden van den Raad te raadplegen en zijne uitspraak met redenen te omkleeden.

Artikel 19.

1. Eene uitspraak in beroep gegeven, waarbij wordt afgeweken van de beslissing of het voorschrift, waarvan beroep is ingesteld, treedt in de plaats daarvan.

2. Indien de uitspraak strekt tot vernietiging van eene beslissing, houdende weigering van afgifte van een certificaat van deugdelijkheid wordt alsnog zoo spoedig mogelijk van Onzentwege door het hoofd van de scheepvaartinspectie een certificaat van deugdelijkheid in twee exemplaren uitgereikt.

3. Strekt de uitspraak tot wijziging van eene beslissing van de in artikel 4, onder *f*, bedoelde commissie betreffende de afgifte van een certificaat van uitwatering, dan wordt zoo spoedig mogelijk van Onzentwege door deze commissie een nieuw certificaat van uitwatering afgegeven.

4. Van elke in beroep gedane uitspraak wordt onverwijld een gedagteekend afschrift gezonden aan hem, die het beroep heeft ingesteld.

Artikel 20.

Behalve waar het eene beslissing betreft door den bevoegden ambtenaar van de scheepvaartinspectie krachtens artikel 16 genomen, vloeit uit eene beslissing of een voorschrift geenerlei verplichting voort, zoolang omtrent een daarvan ingesteld beroep niet is beslist.

Artikel 21.

1. Hij, die een beroep van eene beslissing of een voorschrift instelt, zet in zijn beroepschrift zijne bezwaren tegen die beslissing of dat voorschrift uiteen en zendt gelijktijdig een afschrift van het beroepschrift aan den ambtenaar of de commissie, van wiens of wier beslissing of voorschrift hij beroep instelt en aan den hoofdinspecteur, indien deze niet is de ambtenaar van wiens beslissing of voorschrift beroep wordt ingesteld.

2. Alvorens uitspraak te doen is de voorzitter van den Raad voor de scheepvaart steeds bevoegd en op aanvrage van den appellant, van den ambtenaar van wiens, of van den voorzitter der commissie, van wier beslissing of voorschrift beroep is ingesteld of van den hoofdinspecteur, verplicht aan ieder hunner gelegenheid te geven hunne bezwaren mondeling in persoon of bij gemachtigde toe te lichten.

Artikel 22.

De verdere regelen, bij de behandeling van beroepen in acht te nemen, worden door Ons vastgesteld.

HOOFDSTUK III.

VAN DEN RAAD VOOR DE SCHEEPVAART.

Artikel 23.

1. De Raad voor de scheepvaart is gevestigd te Amsterdam, maar is bevoegd bij uitzondering in andere gemeenten hier te lande te vergaderen.

2. De Raad bestaat uit een voorzitter, die moet zijn doctor in de rechtswetenschap, en vier vaste leden, van wie twee zee-officier of oud zee-officier en twee schipper of oud-schipper ter koopvaardij.

3. Verder worden benoemd twaalf buitengewone leden, van wie drie reeders of oud-reeders en drie schippers of oud-schippers, onderscheidenlijk van de groote vaart, de kleine vaart en de zeevisscherij, een werktuigkundige, een electrotechnicus, drie scheepsbouwkundigen, onderscheidenlijk bekend met den bouw van schepen voor de groote vaart, de kleine vaart en de zeevisscherij en een machinist of oud-machinist. De reeders en schippers van de groote vaart, de kleine vaart en de zeevisscherij nemen onderscheidenlijk zitting naar gelang het te behandelen geval behoort tot de groote vaart, de kleine vaart of de zeevisscherij. De werktuigkundige, de electrotechnicus, de scheepsbouwkundigen en de machinist of oud-machinist nemen zitting wanneer de voorzitter of de Raad van oordeel is, dat hunne tegenwoordigheid door den aard van het te behandelen geval wenschelijk wordt gemaakt. Ook de zitting nemende buitengewone leden nemen aan de stemmingen deel.

4. Voorts worden benoemd een plaatsvervangend voorzitter, die moet zijn doctor in de rechtswetenschap en de noodige plaatsvervangende leden, die invallen bij ontstentenis van vaste of buitengewone leden.

5. Aan den Raad wordt als secretaris verbonden een doctor in de rechts- of staatswetenschap en kan voorts een plaatsvervangend secretaris, die eveneens doctor in de rechts- of staatswetenschap moet zijn, worden verbonden.

6. De in het tweede, derde, vierde en vijfde lid bedoelde personen worden door Ons benoemd, telkens voor den tijd van ten hoogste vier jaren.

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt een directeur of oud-directeur van eene scheepvaartmaatschappij als reeder of oud-reeder aangemerkt.

8. Door Ons worden de werkkring en de bevoegdheden van den voorzitter, van de vaste en buitengewone leden, van den secretaris en van hunne plaatsvervangers vastgesteld en wor-

den de geldelijke schadeloosstellingen van de vaste en buitengewone leden en van hunne plaatsvervangers geregeld, benevens de bezoldigingen van den voorzitter en van den secretaris en de geldelijke schadeloosstellingen van hunne plaatsvervangers.

9. Eveneens worden door Ons de werkkring en de bevoegdheden geregeld van den hoofdinspecteur en van andere ambtenaren van de scheepvaartinspectie, in verband met hunnen arbeid bij den Raad voor de scheepvaart.

Artikel 24.

Het bij de artikelen 12 en 13 ten aanzien van de ambtenaren bepaalde is ook van toepassing ten aanzien van den voorzitter, den plaatsvervangenden voorzitter, den secretaris, den plaatsvervangenden secretaris, de vaste en de buitengewone leden en de plaatsvervangende leden van den Raad voor de scheepvaart.

Artikel 25.

De voorzitter, de plaatsvervangende voorzitter, de vaste en de buitengewone leden en de plaatsvervangende leden van den Raad onthouden zich van deelneming aan de behandeling van zaken, welke hen of hunne bloed- en aanverwanten tot en met den vierden graad, persoonlijk aangaan, of waarin zij als gemachtigden zijn betrokken.

Artikel 26.

1. De zittingen van den Raad worden in het openbaar gehouden tenzij de Raad, om in de uitspraak te vermelden redenen, mocht besluiten de behandeling van eene zaak geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren te doen plaats hebben.

2. De voorzitter, de plaatsvervangende voorzitter, de vaste en de buitengewone leden en de plaatsvervangende leden, de secretaris en de plaatsvervangende secretaris zijn verplicht het geheim der raadkamer te bewaren.

3. Voor het nemen van beslissingen moet de Raad ten minste uit vijf leden, den voorzitter of plaatsvervangenden voorzitter inbegrepen, bestaan. Ingeval van staking van stemmen, wordt, wanneer het geldt eene beslissing, als in de artikelen 36 en 48 bedoeld, geacht ten voordeele van den betrokken schipper, stuurman of machinist te zijn beslist; in alle andere gevallen is in geval van staking van stemmen de stem van den voorzitter beslissend.

HOOFDSTUK IV.

ONDERZOEK VAN SCHEEPSRAMPEN.

§ 1. *Van het onderzoek.*

Artikel 27.

1. Van Staatswege wordt onderzoek gedaan naar de oorzaken van plaats gehad hebbende scheepsrampen.
2. Het onderzoek bestaat uit een voorloopig onderzoek door de scheepvaartinspectie, zoo noodig gevolgd door een onderzoek door den Raad voor de scheepvaart.
3. Het voorloopig onderzoek wordt ingesteld wanneer een schip door eene ramp is getroffen.

Artikel 28.

1. De commissarissen der loodsen zenden onverwijld aan den hoofdinspecteur afschriften van de door hen over scheepsrampen opgemaakte processen-verbaal, die mede door de door hen gehoorde personen, ieder voor zooveel zijne eigene verklaring betreft, worden onderteekend.
2. De autoriteiten, ten wier overstaan scheepsverklaringen, als bedoeld in artikel 383 van het Wetboek van Koophandel zijn afgelegd, zenden onverwijld afschriften van deze stukken aan den hoofdinspecteur.
3. De Nederlandsche consulaire ambtenaren en de Nederlandsche koloniale ambtenaren, die daartoe door de koloniale overheid worden aangewezen, maken van elke in hun ambtsgebied aan een schip, als bedoeld in artikel 2, overkomen ramp een proces-verbaal op en zenden dit, nadat het ook door de door hen gehoorde personen onderteekend is en wel door ieder voor zooveel zijne eigene verklaring betreft, onverwijld aan den hoofdinspecteur.
4. De personen, die ingevolge het bepaalde bij het eerste en derde lid van dit artikel worden uitgenoodigd tot het geven van inlichtingen en tot het onderteekenen van het procesverbaal, zijn verplicht aan die uitnoodiging gevolg te geven.
5. Indien de in het vorige lid bedoelde personen òf weigeren, òf nalaten, òf niet bij machte zijn het proces-verbaal te onderteekenen, wordt daarvan, onder vermelding der reden, in het proces-verbaal melding gemaakt.

Artikel 29.

1. De hoofdinspecteur stelt nopens elke te zijner kennis gekomen scheepsramp een onderzoek in of doet dit instellen

door een of meer der in artikel 10 bedoelde ambtenaren en deelt de uitkomsten van dit onderzoek zoo spoedig mogelijk onder overlegging van stukken aan den voorzitter van den Raad mede, vergezeld van zijn voorstel om met het oog op aard en omvang van de ramp al dan niet een onderzoek daarnaar door den Raad te doen instellen.

2. Over het voorstel van den hoofdinspecteur om al dan niet een onderzoek in te stellen wordt beslist door eene commissie uit den Raad, bestaande uit den voorzitter en twee door dezen opgeroepen leden. Wijst deze commissie het voorstel af, dan heeft de hoofdinspecteur het recht te vorderen, dat de Raad de beslissing herziet, waarna de voorzitter zoo spoedig mogelijk den Raad bijeenroept, die — na den hoofdinspecteur te hebben gehoord — ter zake eene eindbeslissing neemt.

3. Wanneer beslist is, dat een onderzoek zal worden ingesteld, stelt de voorzitter de plaats, den dag en het uur daarvoor vast en worden door den hoofdinspecteur in overleg met den voorzitter van den Raad de noodige getuigen en deskundigen tegen die zitting van den Raad opgeroepen.

4. De commissie en de Raad zijn bevoegd zoo noodig den hoofdinspecteur op te dragen middelerwijl nog nopens bepaalde onderwerpen nadere gegevens te verzamelen.

Artikel 30.

1. De artikelen 7, tweede en derde lid, 8—11, 13—17, 19, 23, eerste lid, en 25 der wet van 5 Augustus 1850 (*Staatsblad* nº 45), gewijzigd bij de wet van 31 December 1887 (*Staatsblad* nº 265) zijn, voor zoover zij niet afwijken van de voorgaande bepalingen dezer wet, van toepassing op het onderzoek, in te stellen door den hoofdinspecteur of de door hem krachtens artikel 29, eerste lid, met het onderzoek belaste ambtenaren en door den Raad.

2. Dezen komen dezelfde bevoegdheden toe als bij die artikelen aan de commissie van onderzoek zijn toegekend.

3. Nochtans zal in het geval, geregeld bij artikel 13 der in het eerste lid genoemde wet, het bevel van medebrenging mede door den voorzitter van den Raad kunnen worden verleend.

Artikel 31.

Aan getuigen en deskundigen wordt, zoo zij dit verlangen, eene schadeloosstelling toegelegd naar den maatstaf der tarieven van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken.

Artikel 32.

1. De hoofdinspecteur, de voorzitter van den Raad en de

Raad kunnen overlegging vorderen binnen een bepaalden termijn van scheepsjournalen, machinekamerjournalen, scheepsverklaringen, monsterrollen, strafregisters en van alle andere voor het onderzoek vereischte bescheiden, zoowel van de schippers der schepen, bij de scheepsramp betrokken geweest, als van ieder ander, die de stukken onder zijne berusting heeft.

2. Bij verzuim van overlegging binnen den gestelden termijn wordt daarvan proces-verbaal opgemaakt, waarmede gehandeld wordt als bepaald bij artikel 16 der wet van 5 Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 45), gewijzigd bij de wet van 31 December 1887 (*Staatsblad* n°. 265) en dat de bewijskracht bezit in artikel 11 dier wet omschreven.

Artikel 33.

1. De schipper, de stuurlieden en de machinisten van een schip, hetwelk door eene ramp is getroffen of eene ramp heeft veroorzaakt, en voorts ieder, die zich bij een onderzoek naar zoodanige ramp betrokken acht, kunnen verzoeken, zoowel dat zij zelven gehoord worden, als ook bepaaldelijk door hen aangewezen personen.

2. Van zoodanige verzoeken wordt, indien daaraan door den leider van het onderzoek geen gehoor wordt gegeven, in het proces-verbaal van het onderzoek aanteekening gehouden.

3. De verzoekers mogen tot de verschenen getuigen vragen doen richten, met dien verstande, dat aan den leider van het onderzoek de beslissing blijft, of eene vraag al dan niet zal worden gesteld.

§ 2. *Ongeschiktheid van schippers, stuurlieden of machinisten.*

Artikel 34.

1. Indien tijdens het onderzoek, gehouden door of op last van den hoofdinspecteur, omstandigheden aan het licht komen, welke bij hem de vraag doen rijzen of de ramp is veroorzaakt door de ongeschiktheid van den schipper of van een of meer stuurlieden of machinisten, verbindt hij aan zijn voorstel om een onderzoek naar de scheepsramp te doen instellen de voordracht om dien schipper, stuurman of machinist te hooren.

2. Beslist de commissie uit den Raad of de Raad, dat de schipper, stuurman of machinist ter zake zal worden gehoord, dan wordt den betrokkene op last van den hoofdinspecteur een afschrift der beslissing beteekend, met oproeping om ter zitting van den Raad, bedoeld in artikel 29, derde lid, te verschijnen, op welke zitting alsdan tevens naar de gerezen vraag een onderzoek wordt ingesteld.

3. Indien echter eerst tijdens het onderzoek, door den Raad gehouden, omstandigheden aan het licht komen, welke bij den hoofdinspecteur of bij den Raad de vraag doen rijzen, of de ramp is veroorzaakt door de ongeschiktheid van den schipper of van een of meer stuurlieden of machinisten, dan kan de Raad op voorstel van den hoofdinspecteur of uit eigen beweging besluiten, dat ook over deze vraag het onderzoek zal loopen.

4. Is de betrokkene ter zitting aanwezig, dan deelt de voorzitter hem de beslissing van den Raad mede. Aan den betrokkene kan op zijn verzoek een uitstel voor de verdere behandeling van de zaak worden verleend.

5. Is de betrokkene niet ter zitting aanwezig, dan wordt de verdere behandeling der zaak geschorst tot een nader door den voorzitter te bepalen dag en uur en wordt de betrokkene op last van den hoofdinspecteur onder beteekening van 'sRaads beslissing tegen die zitting opgeroepen.

6. De betrokkene heeft het recht zich bij de behandeling zijner zaak door een raadsman te doen bijstaan of zich te doen vertegenwoordigen door een bijzonder voor dit doel gemachtigde, behoudens de verplichting van den betrokkene om in persoon te verschijnen, wanneer de Raad dit vordert.

7. De Raad kan in de gevallen, bedoeld in het tweede en derde lid, bij eene met redenen omkleede beslissing den betrokkene tevens onbevoegd verklaren om gedurende het onderzoek als schipper, stuurman of machinist op een schip, als bedoeld in artikel 2, dienst te doen.

Artikel 35.

1. De betrokkene kan verzoeken, dat reeds gehoorde getuigen of nader door hem bepaald aangewezen personen alsnog zullen worden gehoord. Bij afwijzing van dit verzoek wordt daarvan aanteekening gehouden in het proces-verbaal der zitting.

2. Van het afleggen van verklaringen als getuige of deskundige kunnen zich verschoonen des betrokkenen echtgenoot en zijne bloed- en aanverwanten tot den vierden graad ingesloten.

Artikel 36.

1. Acht de Raad de ramp veroorzaakt door de ongeschiktheid van den schipper of van een of meer stuurlieden of machinisten dan kan hij, hetzij op vordering van den hoofdinspecteur, hetzij dien hoofdambtenaar gehoord, bij eene met redenen omkleede beslissing den betrokkene onbevoegd ver-

klaren om als schipper, stuurman of machinist op een schip, als bedoeld in artikel 2, dienst te doen.

2. De onbevoegdverklaring gaat in op den dag van de beteekening van de uitspraak.

Artikel 37.

1. Is de betrokkene niet persoonlijk of bij vertegenwoordiger op de gedane oproeping verschenen, dan wordt verstek tegen hem verleend en het onderzoek buiten zijne tegenwoordigheid voortgezet en te zijnen aanzien beslist.

2. Heeft de behandeling der zaak plaats gehad buiten tegenwoordigheid van den onbevoegdverklaarde of diens gemachtigde, dan kan bij binnen veertien dagen na de beteekening der uitspraak daartegen verzet doen bij eene schriftelijke memorie, in te dienen bij den hoofdinspecteur, die daarvan desverlangd een bewijs van ontvangst afgeeft.

3. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van de uitspraak niet.

4. Was de onbevoegdverklaarde tijdens de beteekening der uitspraak niet hier te lande, dan begint de termijn van veertien dagen eerst te loopen op den dag der aankomst hier te lande van het schip, waarop de onbevoegdverklaarde dienst deed, of op den dag van aankomst hier te lande van den onbevoegdverklaarde, indien deze niet op dat schip terugkeert.

Artikel 38.

1. De hoofdinspecteur geeft van de indiening van de memorie onmiddellijk kennis aan den voorzitter van den Raad, die onverwijld dag en uur bepaalt voor de behandeling van het verzet.

2. De hoofdinspecteur roept den onbevoegdverklaarde tegen het tijdstip, voor de zitting bepaald, op.

3. De Raad is bevoegd het onderzoek te heropenen of, na den onbevoegdverklaarde in de gelegenheid te hebben gesteld zijne memorie mondeling toe te lichten, dadelijk einduitspraak te doen.

4. Wordt bij de einduitspraak na gedaan verzet het ontnemen der bevoegdheid niet gehandhaafd, dan wordt de bevoegdheid geacht niet te zijn ontnomen.

Artikel 39.

1. De onbevoegdverklaarde, die in het bezit is van in Nederland geldige diploma's, is verplicht de diploma's zijner vroegere bevoegdheid onmiddellijk na de beteekening der uitspraak af te geven aan den hoofdinspecteur, die de stukken aan Onzen Minister opzendt.

2. Van de onbevoegdverklaring wordt door Onzen Minister kennis gegeven aan de waterschouten.

3. Wordt iemand onbevoegd verklaard om als schipper maar niet tevens om als stuurman op te treden, dan zal hem, zoo hij in het bezit is van een diploma, waaraan hij zijne bevoegdheid ontleende, desverlangd door Onzen Minister een diploma als stuurman worden uitgereikt, op welk diploma wordt aangeteekend, dat hij onbevoegd is om als schipper op te treden.

Artikel 40.

Wanneer, nadat door den Raad voor de scheepvaart krachtens artikel 36 eene bevoegdheid is ontnomen, nieuwe feiten aan het licht komen, welke tijdens het eerste onderzoek nog niet bekend waren en welke op de beslissing invloed zouden kunnen hebben gehad, wordt door den Raad opnieuw een onderzoek ingesteld en wordt de zaak voor zooveel noodig opnieuw behandeld.

Artikel 41.

1. Door den Raad voor de scheepvaart kan de ontnomen bevoegdheid aan den belanghebbende worden teruggegeven, wanneer mag worden aangenomen, dat hij geschikt is zijne beroepsplichten te vervullen.

2. Van het teruggeven van de ontnomen bevoegdheid wordt door Onzen Minister kennis gegeven aan de waterschouten.

§ 3. *Algemeene bepalingen.*

Artikel 42.

1. Wanneer de behandeling van eene zaak voor den Raad is afgeloopen, wordt nopens de ramp door den voorzitter van den Raad in het openbaar uitspraak gedaan.

2. Deze uitspraak moet een overzicht bevatten van den gang van het gehouden onderzoek.

3. Is door den Raad krachtens het bepaalde in artikel 36 eene bevoegdheid ontnomen, of heeft de Raad tot het ontnemen van eene bevoegdheid niet besloten, hoewel de hoofdinspecteur daartoe heeft geraden, dan worden aan dit deel van het onderzoek in de uitspraak afzonderlijke overwegingen gewijd.

4. Een gewaarmerkt afschrift van de uitspraak wordt zoo spoedig mogelijk aan Onzen Minister medegedeeld.

5. De uitspraken worden op door Ons te bepalen wijze openbaar gemaakt.

Artikel 43.

1. De termijn van oproeping van getuigen, deskundigen

en van betrokkenen is, voor het geval zij in het Rijk in Europa woonachtig zijn of verblijf houden, van twee vrije dagen. Is hunne woonplaats elders of onbekend, dan stelt de voorzitter van den Raad voor de scheepvaart dien termijn vast.

2. De beteekening van oproepingen, van beslissingen en uitspraken van den Raad voor de scheepvaart geschiedt op last van den hoofdinspecteur door den deurwaarder van eenig rechterlijk college met achterlating van een afschrift aan den persoon of aan zijne woon- of verblijfplaats hier te lande.

3. In geval de beambte met de beteekening belast noch den persoon van den opgeroepene of beteekende noch iemand van diens huisgenooten aan diens woon- of verblijfplaats aantreft, zal hij het afschrift terstond ter hand stellen aan het hoofd van het plaatselijk bestuur, of aan dengene, die hem vervangt, die het oorspronkelijke met gezien zal teekenen en het afschrift zoo mogelijk aan den betrokkene zal moeten doen toekomen, zonder dat van dit laatste echter zal behoeven te blijken.

4. Indien de opgeroepene of beteekende hier te lande geene bekende woon- of verblijfplaats heeft, geschiedt de beteekening door middel van aanplakking van een afschrift aan het gebouw, waarin de Raad voor de scheepvaart zitting houdt en van een ander afschrift aan het gebouw, waarin de havenmeester te Amsterdam kantoor houdt.

Artikel 44.

1. De Raad is bij de behandeling van zaken, als in dit hoofdstuk bedoeld, aan geene andere vormen gebonden, dan bij deze wet zijn bepaald.

2. De hoofdinspecteur is bevoegd de zittingen van den Raad, ook die, welke met gesloten deuren worden gehouden, bij te wonen. Hij kan zich echter bij alle werkzaamheden in dit hoofdstuk bedoeld door een inspecteur doen vervangen.

Artikel 45.

De kosten van het onderzoek volgens de bepalingen van dit hoofdstuk worden gedragen door het Rijk.

Artikel 46.

Aan belanghebbenden wordt kosteloos inzage en voor hunne kosten uittreksel of afschrift van de uitspraken van den Raad door den secretaris verstrekt, berekend volgens het tarief voor uittreksels of afschriften van vonnissen in strafzaken.

Artikel 47.

Blijkt bij het onderzoek, dat door iemand een strafbaar feit

is gepleegd, dan wordt de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie daarmede door den leider van het onderzoek in kennis gesteld.

HOOFDSTUK V.

Maatregelen van tucht.

Artikel 48.

1. De schipper, die zich ten opzichte van zijne reederij, de bevrachters, de schepelingen of de passagiers op eenigerlei wijze heeft misdragen, kan, onafhankelijk van de burgerlijke en de strafvordering, door den Raad voor de scheepvaart, na ingesteld onderzoek, disciplinair worden gestraft door het uitspreken van eene berisping of door ontneming van de bevoegdheid om gedurende eenen bepaalden tijd, twee jaren niet te boven gaande, als schipper op een schip, als bedoeld in artikel 2, te varen.

2. Desgelijks kan de schipper, stuurman of machinist door den Raad voor de scheepvaart disciplinair worden gestraft door het uitspreken van eene berisping of door ontneming van de bevoegdheid om gedurende eenen bepaalden tijd, twee jaren niet te boven gaande, in eene of meer dezer betrekkingen op een schip, als bedoeld in artikel 2, te varen, een en ander wanneer de Raad bij het in hoofdstuk IV bedoelde onderzoek tot de overtuiging komt, dat door zijne daad of nalatigheid eene scheepsramp is veroorzaakt.

3. De Raad kan bij eene met redenen omkleede beslissing den betrokkene onbevoegd verklaren om gedurende het onderzoek als schipper, stuurman of machinist op een schip, als bedoeld in artikel 2, dienst te doen.

Artikel 49.

1. Het onderzoek ter zake van de in artikel 48, eerste lid, bedoelde misdragingen heeft, zoo daartoe naar het oordeel van den Raad voor de scheepvaart termen bestaan, plaats indien eene aanklacht is ingediend door of op last van den hoofdinspecteur, door den boekhouder of door een of meer van de reeders, van de assuradeuren, van de bevrachters, van het scheepsvolk of van de passagiers.

2. De aanklacht moet om ontvankelijk te zijn bij den hoofdinspecteur of bij den Raad voor de scheepvaart zijn ingekomen binnen drie maanden na den dag, waarop de tot klacht gerechtigde kennis heeft bekomen van het gepleegde feit, met

uitbreiding van dien termijn tot drie weken na den dag van aankomst van het schip ter plaatse van bestemming hier te lande of van aankomst hier te lande van den aangeklaagde, indien deze zonder het schip terugkeert.

3. Indien een der tot het indienen van eene aanklacht gerechtigde personen, die zich in het buitenland of in de koloniën of bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen bevindt, grond heeft om te vermoeden verhinderd te zullen zijn, om binnen den bepaalden termijn zijne aanklacht bij den hoofdinspecteur of bij den Raad in te dienen, kan hij zich binnen drie weken na den eersten dag, waarop hij daartoe in de gelegenheid kwam, onder opgave van de redenen van verhindering, tot het indienen van eene aanklacht wenden tot den bevoegden consulairen ambtenaar of tot het plaatselijk gezag, door wiens tusschenkomst de aanklacht wordt ingezonden aan den Raad voor de scheepvaart.

4. Het recht van onderzoek vervalt wegens verjaring, door verloop van één jaar nadat de aanklacht bij den Raad voor de scheepvaart is ingekomen, behoudens, dat elke daad van onderzoek de verjaring stuit, mits blijke, dat die daad ter kennis van den aangeklaagde gebracht is.

Artikel 50.

Ten aanzien van de aanklachten, van het onderzoek en van de uitspraken van den Raad voor de scheepvaart, gelden de bepalingen van hoofdstuk IV, voor zoover deze voor toepassing vatbaar zijn.

Artikel 51.

Door Ons kan, den Raad voor de scheepvaart gehoord, de ontnomen bevoegdheid aan den belanghebbende worden teruggegeven, of de duur der onbevoegdheid worden bekort.

HOOFDSTUK VI.

Strafbepalingen.

§ 1. *Straffen in verband met het bepaalde in Hoofdstuk II.*

Artikel 52.

Met hechtenis van ten hoogste een jaar wordt gestraft de schipper van een schip, die het verbod, vervat in het vierde lid van artikel 17, overtreedt.

Artikel 53.

Met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren wordt gestraft de eigenaar van een schip, die den schipper van dat schip, door een der in artikel 47, nº 2 van het Wetboek van Strafrecht vermelde middelen, opzettelijk beweegt ten aanzien van dat schip het verbod, vervat in het vierde lid van artikel 17, te overtreden.

Artikel 54.

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:

a. de schipper, wiens schip gedurende de reis dieper is geladen dan blijkens het certificaat van uitwatering geoorloofd is;

b. de schipper, die in het geval, bedoeld in artikel 9, derde lid, nalaat in het ontbrekende te voorzien.

Artikel 55.

Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft de eigenaar van een schip, die den schipper van dat schip, door een der in artikel 47, nº 2 van het Wetboek van Strafrecht vermelde middelen, opzettelijk beweegt om zijn schip gedurende de reis dieper te laden dan blijkens het certificaat van uitwatering geoorloofd is, of om het voorschrift van artikel 9, derde lid, te overtreden.

Artikel 56.

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft overtreding van een der artikelen 8, eerste lid en 9, eerste lid.

§ 2. *Straffen in verband met het bepaalde in de Hoofdstukken IV en V.*

Artikel 57.

Met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft hij, die in strijd met het bepaalde bij artikel 28 nalaat inlichtingen te geven of het proces-verbaal mede te onderteekenen.

Artikel 58.

Met geldboete van ten hoogste zestig gulden wordt gestraft hij, die nadat hij ingevolge artikel 29, artikel 33 of artikel 34

behoorlijk is opgeroepen, niet verschijnt, of verschenen zijnde, op de gestelde vragen niet antwoordt.

Artikel 59.

Met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de schipper, die in strijd met het bepaalde bij artikel 32 de opgevorderde bescheiden niet overlegt.

Artikel 60.

Met geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden wordt gestraft de derde, onder wiens berusting de in artikel 32 bedoelde bescheiden zich bevinden en die de ingevolge dat artikel opgevorderde bescheiden niet overlegt.

Artikel 61.

Met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft de onbevoegdverklaarde, die in strijd met het bepaalde in artikel 39 de diploma's zijner vroegere bevoegdheid niet inlevert.

§ 3. *Algemeene bepalingen.*

Artikel 62.

Indien de eigendom van een schip behoort aan eene naamloooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of eene stichting, worden voor de toepassing van de artikelen 53 en 55 als eigenaren aangemerkt alle leden van het bestuur, die het strafbare feit hebben gepleegd.

Artikel 63.

Met het opsporen van de overtredingen van deze wet, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de marechaussee, alle ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie, alsmede de in artikel 10 bedoelde ambtenaren.

Artikel 64.

1. De in artikel 10 bedoelde ambtenaren zijn, uitgezonderd tegenover de boven hen gestelde ambtenaren, verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun in plaatsen, waar zij krachtens artikel 12 binnentreden, omtrent het daar uitgeoefend wordend bedrijf is bekend geworden, voor zooyer het niet in

strijd is met de bepalingen van deze of van eene andere wet. Gelijke verplichting rust op den voorzitter, den plaatsvervangenden voorzitter, den secretaris, den plaatsvervangenden secretaris, de vaste en buitengewone leden en de plaatsvervangende leden van den Raad voor de scheepvaart.

2. Hij, die opzettelijk de in het vorige lid opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden, met of zonder ontzetting van het recht om ambten of bepaalde ambten te bekleeden.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

4. Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van den eigenaar van het schip of van den schipper of van den bestuurder van het bedrijf, dat ter plaatse wordt uitgeoefend.

Artikel 65.

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen, behalve de feiten, strafbaar gesteld bij artikel 53, artikel 55 en bij het tweede en derde lid van artikel 64, welke als misdrijven worden beschouwd.

Artikel 66.

Op overtreding van voorschriften der krachtens deze wet uitgevaardigde algemeene maatregelen van bestuur kan daarbij straf worden gesteld, doch geene andere of hoogere dan hetzij hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, hetzij geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

HOOFDSTUK VII.

Slotbepalingen.

Artikel 67.

1. De bij of krachtens deze wet uitgevaardigde bepalingen betreffende den diepgang en in verband daarmede de desbetreffende bepalingen, vervat in artikel 16, tweede lid, en artikel 17, eerste, tweede en vierde lid, benevens alle andere bij of krachtens deze wet uitgevaardigde bepalingen, welke door Ons bij algemeenen maatregel van bestuur hiervoor zullen worden aangewezen, alsmede de desbetreffende strafbepalingen, zijn mede van toepassing op een schip van vreemde na-

tionaliteit, niet vallende onder artikel 2, waarmede uit eene Nederlandsche haven eene reis zal worden ondernomen, wanneer:

a. in het land, waartoe het schip door zijne nationaliteit behoort, betreffende dit punt geene bepalingen van kracht zijn, welke door Ons worden geoordeeld in voldoende mate eene overeenkomstige strekking en draagwijdte te hebben als de hier te lande geldende wettelijke bepalingen;

b. in het land, waartoe het schip door zijne nationaliteit behoort, wel bepalingen als onder *a* bedoeld, van kracht zijn en deze bepalingen aldaar ook op Nederlandsche schepen worden toegepast.

2. De in het vorige lid bedoelde bepalingen zijn echter niet van toepassing op een schip van vreemde nationaliteit, niet vallende onder artikel 2, waarmede uit eene Nederlandsche haven eene reis zal worden ondernomen, wanneer in het land, waartoe het schip door zijne nationaliteit behoort, wel voorschriften als in dat lid onder *a* bedoeld, van kracht zijn, doch in de wetgeving van dat land eene bepaling voorkomt, krachtens welke Nederlandsche schepen, ten aanzien van welke de Nederlandsche bepalingen worden nageleefd, niet aan de aldaar geldende voorschriften zijn onderworpen, mits blijke, dat ten aanzien van het vreemde schip wordt voldaan aan de voorschriften, welke in het eigen land van kracht zijn.

3. Een algemeene maatregel van bestuur, als bedoeld in het eerste lid, vervalt, indien de daarbij bepaalde aanvulling niet binnen een jaar na de afkondiging van dien maatregel bekrachtigd is door de wet. Wanneer een voorstel van zoodanige wet binnen het jaar bij de Staten-Generaal is aanhangig gemaakt, kan door Ons deze termijn eenmaal met zes maanden worden verlengd.

Artikel 68.

Wanneer een schip krachtens het bepaalde in het vorige artikel is aangehouden, wordt van de aanhouding en van de opheffing daarvan ook kennis gegeven aan den dichtsbij gevestigden consulairen ambtenaar van het land, waartoe het schip door zijne nationaliteit behoort.

Artikel 69.

1. Onafhankelijk van het bepaalde in artikel 67 is de ter plaatse bevoegde ambtenaar der scheepvaartinspectie gerechtigd tot aanhouding van een schip van vreemde nationaliteit, niet vallende onder artikel 2, hetwelk ten gevolge van den

ondeugdelijken toestand van den romp, de werktuigen of de uitrusting of ten gevolge van ondoelmatige belading gevaar voor de opvarenden oplevert.

2. De ambtenaar geeft van elke aanhouding zoo spoedig mogelijk, onder opgave van redenen, kennis aan den hoofdinspecteur, aan den eigenaar en aan den schipper van het schip en aan den dichtsbij gevestigden consulairen ambtenaar van het land, waartoe het schip door zijne nationaliteit behoort.

3. De consulaire ambtenaar is bevoegd iemand aan te wijzen om met den ambtenaar de zaak te onderzoeken.

4. Deelt deze persoon de ongunstige meening van den ambtenaar, dan wordt de aanhouding van het schip niet opgeheven, vóórdat het gebrek is verholpen.

5. Deelt deze persoon de ongunstige meening van den ambtenaar niet, dan kan tegen de aanhouding beroep worden ingesteld, en gelden de bepalingen van hoofdstuk II, § 3, alsmede het bepaalde tn artikel 17 betreffende de vergoeding van kosten bij ongerechtvaardigde aanhouding.

Artikel 70.

Wanneer op de Nederlandsche kust of in de Nederlandsche zeegaten en riviermonden een niet in artikel 2 bedoeld schip door eene ramp is getroffen, wordt naar de oorzaken daarvan een onderzoek ingesteld met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk IV, voor zoover deze voor toepassing vatbaar zijn.

Artikel 71.

Bij het in werking treden van deze wet zijn ingetrokken de artikelen 25*a* tot en met 25*k* van de wet van 7 Mei 1856 (*Staatsblad* nº 32), houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen, zooals deze gewijzigd is bij de wetten van 13 November 1879 (*Staatsblad* nº 190) en van 15 April 1886 (*Staatsblad* nº 64).

Artikel 72.

Alle ten gevolge van deze wet opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften, beroepschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie en worden kosteloos uitgereikt.

Artikel 73.

Bij algemeenen maatregel van bestuur worden de noodige voorzieningen getroffen ter verzekering van de goede werking dezer wet, voor zoover de koloniën en bezittingen in andere werelddeelen bij de uitvoering daarvan betrokken zijn.

Artikel 74.

Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet noodig is, wordt bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 75.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel „Schepenwet".

Artikel 76.

1. De behandeling van zaken, welke op het oogenblik van in werking treden van deze wet bij den Raad van Tucht voor de koopvaardij aanhangig zijn, wordt door dit College beëindigd met inachtneming van de desbetreffende bepalingen van de wet van 7 Mei 1856 (*Staatsblad* nº. 32), gewijzigd bij de wetten van 13 November 1879 (*Staatsblad* nº. 190) en van 15 April 1886 (*Staatsblad* nº. 64), welke bepalingen, in afwijking van het bepaalde bij artikel 71, voor de behandeling van de bedoelde zaken van kracht blijven.

2. De Raad van Tucht voor de koopvaardij blijft tot na de afdoening van de in het eerste lid bedoelde zaken in stand.

Artikel 77.

1. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip, met uitzondering van het bepaalde in de artikelen 3 en 4.

2. Later wordt het tijdstip van in werking treden van de artikelen 3 en 4 eveneens door Ons vastgesteld.

3. De wet wordt met betrekking tot het schip, dat zich op laatstbedoeld tijdstip buitengaats bevindt, eerst van toepassing na verloop van zes maanden of zooveel vroeger, als dit schip eene haven in Nederland binnenloopt.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten paleize het Loo, den 1sten Juli 1909.

WILHELMINA.

De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,
A. S. TALMA.

Uitgegeven den *tienden* Juli 1909.

De Minister van Justitie,
NELISSEN.

WET *van den 23sten September 1912, tot wijziging van de Schepenwet.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de wet van 1 Juli 1909 (*Staatsblad* nº 219), houdende bepalingen ter voorkoming van scheepsrampen, tot het instellen van een onderzoek omtrent voorgekomen scheepsrampen en omtrent maatregelen van tucht ten opzichte van schippers, stuurlieden of machinisten (Schepenwet) te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

In de Schepenwet worden de in de artikelen I tot en met XXVI omschreven wijzigingen aangebracht.

Artikel I.

De aanhef van artikel 1, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

buitengaats brengen, voor zoover het betreft het verlaten van Nederland: het brengen van het schip aan de buitenzijde van de lijn, loopende van den Hoek van de Knock in Oost-Friesland, langs de Oostelijke tonnen van het Oost-Friesche gaatje en het Doekegat, naar de Zuidelijkste punt van het eiland Borkum, vervolgens langs de Zuid-Westkust van dit eiland tot de Westelijkste punt daarvan, voorts over de Noordelijkste punten van de eilanden Rottum, Schiermonnikoog en Ameland langs de Noord- en Noordwestkust van Terschelling, vandaar langs de Noordwestkust der eilanden Vlieland en Texel tot de Westelijkste punt van laatstgenoemd eiland, vandaar naar de Noord-Hollandsche kust ter hoogte van den lichtopstand van Falga en langs de Noord- en Zuid-Hollandsche kustlijn, waarbinnen zijn begrepen de zeehoofden der havens, lang de Westelijkste punten der eilanden Voorne, Goeree,

Schouwen en Walcheren naar het punt van grensscheiding aan de zeezijde tusschen Nederland en België; het havenhoofd te Borkum wordt geacht binnen de lijn te liggen;

het ondernemen van eene reis; . . . . . .

Het slot van artikel 1, tweede lid, wordt gelezen als volgt: . . . . gesleept, en onder ,,passagiersschip'' een schip, dat ingericht is voor het vervoeren van meer dan twaalf passagiers.

Artikel II.

Artikel 2 wordt gelezen als volgt:

1. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de in Nederland thuis behoorende schepen, welke bestemd zijn dan wel gebezigd worden om eene reis te ondernemen, met uitzondering van:

a. vaartuigen in dienst van het Rijk;

b. reddingsvaartuigen;

c. onoverdekte of gedeeltelijk overdekte visschersvaartuigen, welke zich in den regel niet buiten het gezicht van de Nederlandsche kust begeven;

d. pleiziervaartuigen, welke uitsluitend als zoodanig worden gebezigd;

e. schepen, welke varen onder vreemde vlag en welke niet vallen onder de omschrijving, voorkomende in het tweede lid van dit artikel onder II;

f. schepen, welke varen met Nederlandsch-Indische, Surinaamsche of Curaçaosche zeebrieven;

en, behoudens het bepaalde in artikel 2*bis*:

g. schepen, welke slechts bij uitzondering en over korten afstand buiten de in artikel 1 genoemde lijn varen;

h. schepen, welke hetzij hier te lande voor buitenlandsche rekening zijn gebouwd hetzij naar het buitenland zijn verkocht, en welke over zee naar hunne bestemmingsplaats moeten worden gebracht.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid wordt een schip geacht in Nederland thuis te behooren in de twee na te noemen gevallen:

I. indien het kantoor, waarvoor het vaart, in Nederland is gevestigd;

II. indien het in Nederland wordt uitgerust en zijne bemanning voor ten minste de helft uit ingezetenen van Nederland bestaat.

Artikel III.

Achter artikel 2 wordt ingevoegd een artikel 2*bis*, luidende:

Artikel 2bis. Schippers van schepen, bedoeld onder de uitzonderingen *g* en *h* van artikel 2, eerste lid, mogen met hun schip geene reis ondernemen zonder vooraf de vergunning te hebben gevraagd van het hoofd van het district, waarbinnen het schip zich bevindt, en van dezen eene schriftelijke verklaring te hebben ontvangen, inhoudende, dat hij, met het oog op gevaar voor de opvarenden, geen bezwaar tegen de voorgenomen reis maakt. Het districtshoofd bepaalt voor welken termijn de vergunning zal gelden. Weigert het districtshoofd eene zoodanige verklaring af te geven, dan staat hiertegen beroep open bij den hoofdinspecteur. Maakt ook deze bezwaar, dan kan de schipper een certificaat vragen, in welk geval de uitzondering niet van toepassing is.

Artikel IV.

Artikel 3, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

2. Het in het eerste lid bedoelde certificaat geldt gedurende den daarin uitgedrukten tijd en voor de daarin genoemde wateren, indien er aanleiding is om ten gevolge van den bouw, den toestand of de uitrusting van het schip hieromtrent beperkende bepalingen te maken.

Artikel V.

In artikel 4 worden onder *a* na: ,,verbandmiddelen'' ingevoegd de woorden: ,,en eene desbetreffende handleiding'', worden onder *f* vóór de woorden: ,,het zoodanig is geladen'' ingevoegd de woorden: ,,— tenzij het een visschersvaartuig is—'', en worden onder *k* na: ,,— indien het schip een pas-

sagiersschip is — ingevoegd de woorden: „het schip voor het vervoeren van passagiers behoorlijk is ingericht en".

Artikel VI.

Artikel 7, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Certificaten van deugdelijkheid vervallen:

a. door verloop van den termijn, waarvoor zij gelden;

b. indien het schip ophoudt te behooren tot de categorie van schepen, waarop deze wet ingevolge artikel 2 van toepassing is;

c. wanneer het schip wordt verbouwd;

d. wanneer het schip van naam verandert of een ander letterteeken of nummer krijgt. In dat geval wordt op aanvrage een nieuw certificaat van deugdelijkheid voor den termijn van het vervallen certificaat uitgereikt.

Artikel VII.

Artikel 9, tweede lid, wordt vervangen door twee leden, luidende:

2. De inrichting van het journaal, waarvoor het model van Staatswege kosteloos wordt verkrijgbaar gesteld, wordt bij algemeenen maatregel van bestuur geregeld.
3. De schipper is verplicht het journaal behoorlijk bij te houden en er na volbrachte reis of na het verlaten van het schip inzage van te geven aan en afschrift van te laten nemen door het districtshoofd der scheepvaartinspectie of den ambtenaar, die hem vervangt en is voorts verplicht steeds op eerste aanvraag van het journaal inzage te geven aan de in artikel 63 bedoelde ambtenaren.

Artikel 9, derde lid, wordt artikel 9, vierde lid.

In artikel 55 wordt in plaats van „artikel 9, derde lid", gelezen: „artikel 9, vierde lid".

Artikel VIII.

In artikel 14, eerste lid, wordt in plaats van: „den bevoegden ambtenaar" gelezen: „een ambtenaar".

Artikel IX.

De aanhef van artikel 15, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Meent een ambtenaar der scheepvaartinspectie, dat....

Artikel X.

De aanhef van artikel 16, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Indien aan een ambtenaar der scheepvaartinspectie....

De aanhef van artikel 16, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

2. Indien een ambtenaar der scheepvaartinspectie....

Het slot van artikel 16, derde lid, wordt gelezen als volgt:

zijn zij, indien het schip zich binnenslands bevindt, gerechtigd zich te wenden tot het districtshoofd en, indien het schip zich buitenslands bevindt, tot den hoofdinspecteur.

Artikel XI.

In artikel 17, eerste lid, wordt in plaats van: ,,de bevoegde ambtenaar der scheepvaartinspectie'' gelezen: ,,de ambtenaar der scheepvaartinspectie, die de aanhouding heeft gedaan,''.

Artikel 17, derde lid, wordt gelezen als volgt:

3. De in het eerste lid bedoelde belastingambtenaren verleenen geene expeditie voor een schip, waarvoor geen geldig certificaat van deugdelijkheid of geene geldige verklaring, als bedoeld in artikel 2*bis*, kan worden vertoond en dat bestemd is om anders dan tot het doen van eene proeftocht buitengaats te worden gebracht.

In artikel 17, vierde lid, wordt in plaats van: ,,den bevoegden ambtenaar'' gelezen: ,,een ambtenaar'' en worden de woorden: ,,voor onderzoek'' geschrapt.

In artikel 17, vijfde lid, wordt in plaats van: ,,den bevoegden ambtenaar'' gelezen: ,,den ambtenaar''.

Artikel XII.

De aanhef van artikel 20 wordt gelezen als volgt:

Behalve waar het eene beslissing betreft door een ambtenaar.....

Artikel XIII.

In artikel 33, eerste lid, wordt in plaats van: „die zich bij een onderzoek naar zoodanige ramp betrokken acht” gelezen: „die meent over de oorzaken van de ramp licht te kunnen verspreiden”.

Het slot van artikel 33, eerste lid, wordt gelezen als volgt: als ook bepaaldelijk door hen aangewezen personen, van wie evenzeer het geven van ter zake dienende inlichtingen kan worden verwacht.

Aan artikel 33 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Bij dit onderzoek is het niet toegelaten zich door een raadsman te doen bijstaan of zich te doen vertegenwoordigen door een gemachtigde.

Artikel XIV.

De aanhef van artikel 49, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Het onderzoek ter zake van de in artikel 48, eerste lid, bedoelde misdragingen heeft, zoo daartoe naar het oordeel van eene commissie uit den Raad, bestaande uit den voorzitter en twee door dezen opgeroepen leden, termen bestaan, ...

Artikel XV.

Het opschrift van § 1 van hoofdstuk VI Strafbepalingen wordt gelezen als volgt:

§ 1. *Straffen in verband met het bepaalde in de Hoofdstukken I en II.*

Artikel XVI.

Artikel 52 wordt gelezen als volgt:

Met hechtenis van ten hoogste een jaar wordt gestraft:

a. de schipper van een schip, die het verbod, vervat in het vierde lid van artikel 17, overtreedt;

b. de schipper, die eene reis onderneemt of voortzet, wanneer een op het oogenblik van het ondernemen of voortzetten van de reis nog geldig certificaat van deugdelijkheid of geldige verklaring, als bedoeld in artikel 2*bis*, niet afgegeven is.

Artikel XVII.

Artikel 53 wordt gelezen als volgt:

Met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren wordt gestraft de eigenaar van een schip, die den schipper van dat schip, door een der in artikel 47, n°. 2 van het Wetboek van Strafrecht vermelde middelen, opzettelijk beweegt ten aanzien van dat schip het verbod, vervat in het vierde lid van artikel 17, te overtreden, of met dat schip eene reis te ondernemen of voort te zetten, wanneer een op het oogenblik van het ondernemen of voortzetten van de reis nog geldig certificaat van deugdelijkheid of geldige verklaring, als bedoeld in artikel 2*bis*, niet afgegeven is.

Artikel XVIII.

Artikel 54 wordt gelezen als volgt:

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

a. de eigenaar of de schipper, die niet het geldig certificaat van deugdelijkheid of de geldige verklaring, als bedoeld in artikel 2*bis*, op eerste aanvraag vertoont aan de in artikel 63 bedoelde ambtenaren. Niet strafbaar is hij, die aan voormelde aanvraag geen gevolg geeft, omdat hij dat stuk nog niet heeft kunnen verkrijgen;

b. de schipper, die niet het certificaat van uitwatering op eerste aanvraag vertoont aan de in artikel 63 bedoelde ambtenaren.

Artikel XIX.

Achter artikel 54 wordt ingevoegd een artikel 54*bis*, luidende:

Artikel 54*bis*. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden wordt gestraft:

a. de schipper, wiens schip gedurende de reis dieper is

geladen dan blijkens het certificaat van uitwatering geoorloofd is;

b. de schipper, die in het geval, bedoeld in artikel 9, vierde lid, nalaat in het ontbrekende te voorzien.

Artikel XX.

In artikel 56 wordt in plaats van ,,artikel 9, eerste lid'', gelezen: ,,artikel 9, eerste en derde lid''.

Artikel XXI.

In artikel 63 worden achter het woord ,,gemeentepolitie,'' ingevoegd de woorden: ,,de Nederlandsche consulaire ambtenaren en de Nederlandsche koloniale ambtenaren, die daartoe door de koloniale overheid worden aangewezen,''

Aan artikel 63 wordt een slotzinsnede toegevoegd, luidende:

De door een Nederlandschen consulairen of kolonialen ambtenaar opgemaakte processen-verbaal gelden als wettig bewijsmiddel der door hen geconstateerde daarin omschreven overtredingen, mits zij bevestigd worden door zijn daarin opgenomen schriftelijken eed (belofte).

Artikel XXII.

De aanhef van artikel 65 wordt gelezen als volgt:

De bij en krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten....

Artikel XXIII.

Achter artikel 66 wordt ingevoegd een artikel 66*bis*, luidende:

Artikel 66*bis*. De bij en krachtens deze wet gestelde strafbepalingen zijn toepasselijk op ieder, die zich hetzij binnen, hetzij buiten het rijk in Europa schuldig maakt aan eenig bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit.

Artikel XXIV.

In artikel 67, eerste en tweede lid, en in artikel 69, eerste lid, wordt in plaats van: ,, , niet vallende onder artikel 2,''

gelezen: „ , dat niet ingevolge de artikelen 2 of *2bis* onder de bepalingen van deze wet valt,".

Artikel XXV.

De aanhef van artikel 69, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Onafhankelijk van het bepaalde in artikel 67 is een ambtenaar der scheepvaartinspectie....

Artikel XXVI.

In artikel 70 wordt in plaats van: „een niet in artikel 2 bedoeld schip" gelezen: „een schip, dat niet ingevolge de artikelen 2 of *2bis* onder de bepalingen van deze wet valt,".

Artikel XXVII.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Soestdijk, den 23sten September 1912.

WILHELMINA.

De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,
A. S. TALMA.

Uitgegeven den *tweeden* October 1912.

De Minister van Justitie,
E. R. H. REGOUT.